

ת"פ 42312/06/15 - מדינת ישראל נגד אביאל דוד לוי

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 42312-06-15 מדינת ישראל נ' דוד לוי

בפני כב' השופט יריב נבון

20 ינואר 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

אביאל דוד לוי

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד שרון קינן

גזר דין

כתב האישום:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. מעובדות כתב האישום עולה, כי עובר למועדים המפורטים בכתב האישום, מסרה אחות הנאשם לנאשם כי א' ' (להלן: "**א**"), בנה מ' וא' י' (להלן: "**א**"), שלחו הודעות בקבוצה אשר פגעו בה. בתאריך 15.6.15, התקשר הנאשם אל א' ואיים כי יפגע בה ובילדיה, יפגע בא' ואף יזרוק רימון לעבר ביתה של א'. למחרת, ב- 16.6.15, התקשר הנאשם אל מ' ואיים עליו באומרו כי ישחית את פניו, ייקח את נשמתו לשמיים ויהרוג אותו, אם לא יפגוש בו.

3. בישיבה שהתקיימה בתאריך 12.7.2015, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, הודה הנאשם והורשע במיוחס לו בכתב האישום. במסגרת הסדר זה סוכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו. עוד סוכם כי במידה והתסקיר יהא חיובי, תעתור המאשימה לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס סביר. במידה והתסקיר יהא שלילי הטיעון לעונש יהא פתוח.

תסקיר שירות המבחן:

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 18, חניך במכינה קדם צבאית "אחד משלנו", החל מיום 27.8.2015. הנאשם גדל במשפחה שמצבה הכלכלי קשה והיא מוכרת לשירותי הרווחה. בתסקיר מפורטות נסיבות חייו של הנאשם, בין היתר קשייו להתמיד במסגרת לימודית; יצירת קשר עם אוכלוסייה שולית וניהול אורח חיים עברייני והתמכרות. בהיותו בן 17 ריצה הנאשם 9 חודשי מאסר בכלא "אופק" בגין התפרצות לבית מגורים, גניבה וקשירת קשר לביצוע פשע. במהלך מאסרו, השתתף הנאשם בפרויקט "צהלה" שעיקרו הכנה לשירות בצה"ל, והביע נכונות לגיוס לשירות קרבי. עם תום מאסרו, שב לבית הוריו בטבריה ועבד בעבודות שונות.
5. לאחר ביצוע העבירה בתיק דנן ולנוכח הכרתו בצורך לערוך שינוי באורחות חייו, הופנה הנאשם למכינת "אחד משלנו" בהדסה נעורים, והוא חניך במכינה זו החל מחודש אוגוסט 2015, כאמור. עסקינן במכינה הקולטת בני נוער משכבות חלשות באוכלוסייה ומטרתה לסייע לנערים להשתלב בשירות צבאי משמעותי, ולהקנות להם ערכים ומיומנויות לצורך תפקוד תקין ומועיל בחברה. הנאשם ציין כי שילובו במכינה הביא לשינוי בהתנהלותו ובדפוסי חשיבתו. ניתנים לו כלים לתקשורת נכונה, הקשבה, קבלת האחר ולניהול אורח חיים נורמטיבי והתנדבות בקהילה והוא שואף להתגייס לצה"ל. משיחה עם צוות המכינה נמסר כי הנאשם עובר שינוי משמעותי ותהליך שיקומי עמוק, הוא רוכש כלים כאמור, ודפוסי התנהגות עברייניים אשר היו מוטמעים בו פחתו. לטענתם, כיום חלה יציבות במצבו במכינה והם הביעו נכונות ללוותו עד תום ההליך הפלילי.
6. בהתייחס לעבירה נשואת תיק זה, נטל הנאשם אחריות חלקית על חלקו בביצועה. לדבריו, אחותו פנתה אליו בבקשה לעזרה עקב התכתבות קבוצתית בטלפון הנייד. לדבריו כעס ונפגע מהדברים שנכתבו עליו ועל בני משפחתו, אך שלל יצירת קשר עימן (בהקשר זה אציין, כי נוכח האמור בתסקיר, בדיון שהתקיים בפניי ביום 24.12.2015, ולאחר שכתב האישום הוקרא לנאשם שוב, חזר הנאשם והודה בפניי במיוחס לו בכתב האישום במלואו). הנאשם הודה כי פנה למתלונן הקטין ואיים עליו והביע חרטה על כך. הנאשם טען כי התנצל בפניו, ואף הציג מסמך "סולחה" שנערך בינו לבין הקטין ואביו. עם זאת, הנאשם הביע אמפטיה נמוכה כלפי המתלונן.
7. שירות המבחן התרשם כי בעת ביצוע העבירה הנאשם הגיב באופן אימפולסיבי והתקשה לווסת רגשותיו ולא הבין את השלכות מעשיו. כיום הוא מתבונן על מעשיו באופן ביקורתי ומפיק לקחים. ההליך הפלילי מהווה גורם הרתעתי עבורו והוא אף הביע חשש כי במידה ויוטלו עליו עבודות שירות, הדבר יפגע בתהליך השיקום אותו החל.
8. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר, בשלהי גיל ההתבגרות, אשר גדל במשפחה קשת יום, במציאות חיים מורכבת ובסביבה עבריינית. הוריו התקשו להציב לו גבולות, דבר אשר התבטא בקשיי הסתגלות ובקושי בשמירה על יציבות בחייו. קיימת מסוכנות בינונית להישנות עבירה מסוג זה, אך שירות

המבחן סבור כי המשך שהותו במכונה, טיפול מעמיק ופיקוח יפחיתו סיכון זה. מדובר בבחור בעל יכולות וכישורים טובים, העובר כיום תהליך של שינוי בחייו בעקבות העבירה אותה ביצע. המסגרת החוץ ביתית בה הוא שוהה כיום מרחיקה אותו מסביבת מגוריו ונותנת מענה לצרכיו השונים, ומסייעת לו לרכוש כלים ומיומנויות חדשות להתמודדות עם מצבי מתח. בכך מסגרת זו מפחיתה את הסיכון להישנות העבירה.

9. שירות המבחן סבור כי מדובר בהזדמנות עבור הנאשם ולכן יש להימנע מהרשעה אשר תגדע את התהליך השיקומי בו הוא נמצא. כמו כן, נדרשת ענישה שתאפשר המשך התהליך השיקומי. לכן, ממליצים להטיל עליו צו מבחן למשך 12 חודשים וכן צו של"צ בהיקף של 150 שעות, וכן פיצוי למתלוננים והתחייבות כספית להימנע מהעבירה. במסגרת צו המבחן, ימשיך הנאשם את התהליך אותו החל במכונה עד ליום 30.6.2016, עם אפשרות להארכה לתקופה נוספת של חצי שנה.

חוות דעת הממונה על עבודת השירות:

10. בהתאם להסדר הטיעון ונוכח העמדה העונשית שהוצגה, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת באשר לכשירותו. מהודעת הממונה מיום 7.12.2015 עולה כי הנאשם, אשר זמן לראיון במועד האמור, לא התייצב ולפיכך לא הועברה חוות דעת בעניינו.

ראיות לעונש:

11. המאשימה הגישה לעיוני את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ממנו עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות משנת 2014. האחת, מבית המשפט המחוזי - נצרת בגין עבירות רכוש, בגינה ריצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל; השנייה, מבית משפט לנוער בטבריה בגין החזקה ושימוש בסם לצריכה עצמית.

12. הסנגור הגיש לעיוני מסמכים ממכירת "אחד משלנו", לפיהם הנאשם התקבל למכונה הקדם צבאית לשנת פעילות, החל מה - 1 לספטמבר 2015 ועד ה - 30 ביוני 2016.

13. ממכתבו של ראש המכונה, מר שחר אופז, מיום 22.12.2015, עולה, כי הנאשם מתחנך במכונה מזה 4 חודשים. הנאשם הינו הראשון שנכנס למכונה זו לאחר שהות בכלא. לדבריו, במהלך החודשים שחלפו ניכר כי הנאשם שותף לתהליך חינוכי חברתי שלא היה מוכר לו קודם לכן. הנאשם נוטל חלק פעיל בתהליך והוא אף שותף להנהגת התהליכים במכונה. התהליך אותו עובר הנאשם מגוון וכולל ערבות הדדית, עמידה ומילוי תורנויות רבות והתנסות בהובלת תהליכים. לנאשם חשוב להיות מעורב בתהליכים והוא אינו מפסיד פעילויות ואף שותף לחוליית "קשרי חוץ והתנדבויות". הנאשם יוצא להתנדבות בקהילה, אחת לשבוע, בבית אבות סמוך לאזור המכונה ובבתי ילדים בגבעת אולגה. לדבריו, הנאשם שקט ובעל עוצמות פנימיות חזקות, מוטיבציה גבוהה להצלחה ואף לשירות קרבי. על אף הקשיים מבית הוא מראה יכולת התמודדות טובה עם האתגרים הנקרים בדרכו ומשפיע בצורה חיובית על חברי הקבוצה. במהלך החודשים הקרובים צפוי הנאשם להמשיך ולהתקדם ובכוונתם לסייע לו להסיר את

הפטור, כך שיוכל להתגייס לצה"ל. לכן, ממליץ לבית המשפט לאפשר לנאשם להשלים את התהליך החינוכי במכינה.

טיעונים לעונש מטעם המאשימה:

14. המאשימה טענה כי בעבירות איומים, האינטרס החברתי הינו להגן על שלווה נפשו של הפרט ושלומו מפני מעשי הפחדה ואיומים שלא כדין. במקרה דנן, גרם הנאשם לפגיעה משמעותית בערכים המוגנים על ידי עבירה זו מספר פעמים וכנגד מספר מתלוננים. המאשימה סבורה כי מן התסקיר עולה תמונה לפיה הנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו ומגלה אמפטיה נמוכה כלפי המתלוננים. קיים אף חשש להישנות ביצוע של עבירות דומות. לכן לטענתה, על המלצת שירות המבחן במקרה זה לסגת מפני שיקולי הרתעה.

15. המאשימה סבורה כי מתחם הענישה הראוי הינו החל ממאסר מותנה ועד ל - 12 חודשי מאסר בפועל, זאת לכל אירוע בנפרד. לשיטת המאשימה, עסקינן במקרה זה בנסיבות חמורות המצדיקות, בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה, הטלת עונשים ברף הבינוני של מתחם זה. לכן, עותרת המאשימה לגזור על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע, פיצויים למתלוננים, קנס מרתיע והתחייבות להימנע מעבירות דומות בעתיד.

טיעונים לעונש מטעם ב"כ הנאשם:

16. הסנגור פתח בתיאור השתלשלות האירועים אשר הובילה לשילוב הנאשם במכינה הקדם צבאית "אחד משלנו", ולשינוי משמעותי ובלתי שגרתי באורח חייו. לדבריו, השינוי החל עת פנה אליו הנאשם ואמר לו כי בתקופה בה ריצה מאסר בכלא אופק, דחה הצעת אדם מסוים לסייע בשיקומו. הנאשם ביקש כעת, בלי קשר לתוצאות ההליך בתיק זה, לאתר את אותו אדם ולסייע לו להשתקם. לדבריו, אכן איתר את מר חפץ, קצין בכיר בגולני, מנכ"ל חברה מצליחה, אשר נעתר לסייע.

17. לטענת הסנגור, לכאורה, לנאשם לא היה אינטרס של ממש או תמריץ לפנות להליך שיקומי, נוכח עמדתה הראשונית של המאשימה להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות. עם זאת, הנאשם בחר בדרך זו משהבין כי זו הדרך הנכונה. מאז, מזה תקופה, מצטיין הנאשם במכינה ולראשונה הוא פוגש באנשים טובים אשר לא דורשים ממנו דבר בתמורה. לדבריו, הנאשם שוהה במכינה ויוצא לביתו אחת לשבועיים. הנאשם הצליח אף לגייס בחור נוסף למכינה.

18. הסנגור הפנה אף לעמדתו הנחרצת של שירות המבחן, אשר אף המליץ להימנע מהרשעת הנאשם,

דרישה אשר הסנגור לא עתר לה כלל. לדבריו, ראוי היה שהמאשימה תעודד שיקום צעירים במסגרות כדוגמת המסגרת בה שוהה הנאשם, במקום לעתור למאסר בפועל. לא בכדי ויתרה המאשימה בזמנו על כל תנאי השחרור בתיק זה. הנאשם פנה לאבי המתלונן והביע צערו וביקש להימנע מהסלמה. נערכה סולחה ומסמך על כך הועבר למאשימה. אכן, הדברים שאמר הנאשם למתלוננים אינם ראויים. עם זאת, כיום הנאשם נמצא במקום אחר, על סף גיוס לצה"ל. לדבריו, הנאשם לא התייצב בפני הממונה בשל אי הבנה ומכיוון ששהה באותה עת בסדרת שטח במכינה. לכן, עתר הסנגור לאמץ את המלצת שירות המבחן, למעט רכיב הפיצוי למתלוננים, ובמקומו להשית עליו קנס או תרומה כספית לגוף מסוים, בסכום שיהלום את יכולתו הכלכלית.

19. במסגרת הטיעונים לעונש, העיד בפניי מר מרום אדלר, מדריך במכינת "אחד משלנו". לדבריו, מטרת המכינה הינה להפוך אנשים למשפיעים בעתיד ולהיות הכי טובים שהם יכולים בצבא ובמדינה. מר מרום תיאר את מבנה ופעילות המכינה. לדבריו, הנאשם היה הראשון אשר הגיע למכינה בעקבות קשר שנוצר בכלא. הנאשם רוצה לעבור שינוי. המכינה בקשר עם צה"ל והדבר ימשך בתום ההליך הפלילי.

20. הנאשם בדברו האחרון טען כי ההכרעה בתיק זה הינה כצומת דרכים, לפיה יוכרע לאן פניו מועדות. הנאשם הביע אמון במכינה הקדם צבאית בה הוא שוהה וביכולתו ורצונו להשלים את התהליך. לדבריו, ביצוע עבודות שירות יחזירו לשכונה ויהרוס את כל התהליך אותו הוא עובר כיום.

דין והכרעה:

21. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

22. הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע עבירת האיום, לצידה קבע המחוקק עונש מירבי של 3 שנות מאסר, הינם שמירה על שלווה נפשו של הקורבן, בטחונו וחירות פעולתו. אין לאפשר מצב בו איום הופך להיות כלי או אמצעי לפתרון מחלוקות או סכסוך כזה או אחר, בפרט כאשר קיים חשש ממשי שדברי האיום יובילו לכדי פגיעה פיזית של ממש. בכך, חותר המאיים אף תחת שלטון החוק המחייב פתרון סכסוכים בדרך של הליכים משפטיים ולא בכוח הזרוע. בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל קבע כב' השופט א' גולדברג:

"...אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם

אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להמנע ממעשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים *per se* כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת".

23. הפגיעה במקרה זה בערך המוגן הינה משמעותית, נוכח תוכן האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלוננים, לרבות איום לפגיעה גופנית, כמפורט בכתב האישום.

מדיניות הענישה הנהוגה:

24. מדיניות הענישה בגין העבירה שבה הורשע הנאשם היא מגוונת, ונעה מאי הרשעה עד למאסר בפועל למשך חודשים ספורים. להלן מס' דוגמאות לשם המחשה בלבד:

א. בע"פ (מח' מרכז-לוד) 32320-09-12 **אספורמס נ' מדינת ישראל** (25.12.12), שם הומר עונש המאסר בפועל של נאשם לעבודות שירות. הנאשם הורשע בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם לא השלים עם החלטת המתלוננת לנתק עימו את הקשר, הטריד ואיים עליה באמצעות הטלפון. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הראוי הינו החל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר. הנאשם יליד 1955, ללא עבר פלילי. נידון ל - 5 חודשי עבודות שירות.

ב. בת"פ (של-נת') 28116-04-13 **מדינת ישראל נ' סמיה** (25.3.14), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, בביצוע שבע עבירות של פגיעה בפרטיות, וכן שתי עבירות איומים, אשר בוצעו כלפי המתלוננת שהינה שכנתו. לנאשם עבר פלילי. נידון ל - 5 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

ג. ת"פ (של-ת"א) 1807/09 **מדינת ישראל נ' חי-רוכהן** (מיום 22.10.10), הנאשם איים על ראש העיר על רקע ביצוע עבודות באישון ליל בסמוך לבית הנאשם. בית המשפט נמנע מהרשעתו והטיל עליו 150 שעות של"צ.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

25. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

26. התרשמתי כי הנאשם ביצע העבירה בה הורשע ללא תכנון מוקדם ארוך טווח, אלא מתוך גחמה של רגע, נוכח זעמו על הדברים שנרשמו בהודעה. עם זאת, עצם התקשרותו למתלוננים והעלאת דרישותיו המלוות בדברי איום מצביעות על כוונתו מבעוד מועד להטיל מורא ופחד במתלוננים, אשר אחד מהם הינו קטין. מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. לא נטען בפניי כי קדמה כל התגרות ישירה מצד המתלוננים כלפי הנאשם טרם השמעת דברי האיום.

27. לא הובאו בפני ראיות לנזק אשר נגרם למתלוננים אך בתי המשפט השונים עמדו לא אחת על הנזק המסתבר אשר סביר להניח כי נגרם לאדם אשר איום על ידי אחר, אף אם עסקין אך בנזק הנובע מחשש שמא האיום ימומש.

קביעת מתחם הענישה:

28. עסקין אומנם באיומים נפרדים ובמספר מתלוננים. עם זאת, עסקין ברצף של איומים אשר הינם תולדה של התכתבות בקבוצת וואטסאפ משותפת, המופנים כלפי המעורבים בהתכתבות זו. לכן סבורני כי יש להתייחס למכלול העובדות כאירוע אחד ולא כאירועים נפרדים, כמספר המתלוננים, כפי שטענה המאשימה בטיעוניה לעונש.

29. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס כספי או פיצוי המתלונן, בהתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם, וחתימה על התחייבות כספית.

לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם ענישה זה לקולא או לחומרה, ולכן עונשו של הנאשם ייקבע בתוך מתחם ענישה זה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

30. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות, כמפורט להלן.

31. הנאשם הודה במיוחס לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי וחסך עדותם של עדי התביעה, לרבות עדות הקטין. מדבריו בפניי התרשמתי כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו וכי חרטתו כנה.

32. הנאשם עשה ועושה מאמצים רבים לשקם את חייו ועובר תהליך שיקום משמעותי. כפי שצוין בתסקירים ובטיעוני סנגורו, לאחר שריצה מאסר בכלא "אופק" פנה הנאשם ביוזמתו לסנגורו וביקש ממנו לסייע לו לאתר אדם אשר הציע לסייע בשיקומו עת שהה בכלא. לדבריו, כעת, ערוך ומוכן הוא להתגייס למשימה זו ולעבור שינוי משמעותי בחייו.

33. דומה כי פניה זו של הנאשם לסנגורו, המאוחרת לביצוע העבירה שבפניי, מהווה קו פרשת מים, כשלאחריה חל שינוי משמעותי, שלא לומר דרמטי, בהתנהלות הנאשם. הנאשם השתלב היטב במכינה הקדם צבאית "אחד משלנו" ומפי נציג המכינה שמעתי כי השינוי בהתנהגות הנאשם והתנהלותו במקום

ניכר ומשמעותי. שינוי מבורך זה אף עולה ממכתבו של מר שחר אופז ראש המכינה.

34. התרשמתי כי הנאשם מתמיד תקופה ארוכה בהליך מעין שיקומי - טיפולי, אותו למעשה יזם בעצמו, ומשתף פעולה עם הגורמים השונים במכינה באופן מלא, מבטא מוטיבציה ונכונות לסגל יכולת שליטה בכעסים ומביע רצון להיעזר בגורמי הטיפול במטרה לחולל שינוי בדפוסי התנהגותו הבעייתיים ולשקם את חייו.

35. סבורני כי יש להכיר ולהעריך את מאמציו של הנאשם, לעודד אותו להמשיך בדרך זו ואף ליתן לכך ביטוי בענישה בתיק זה. מאז הודה הנאשם במיוחס לו בתיק זה ממשיך הוא באותו מסלול שיקומי. יתרה מכך, שיקומו של הנאשם אינו מתבטא רק בנוכחות במסגרת חדשה מאתגרת ושונה עבורו, אלא אף בניהול אורח חיים מתפקד ותקין מזה תקופה ארוכה יחסית. סבורני כי לנוכח הדברים ששמעתי מאת נציגי המכינה הקדם צבאית, מכינה העושה מלאכת קודש של ממש, ומפי הנאשם עצמו, התרשמתי כי כל הנוגעים בדבר מגויסים לסייע לנאשם להשתקם ואף להתגייס לצה"ל, ובכך לשנות בצורה דרמטית את מסלול חייו.

36. מאמצי השיקום הממושכים הנושאים פרי מצדיקים ענישה בתחתית המתחם ואף היו מצדיקים סטייה מהמתחם אילו הייתי סבור שהמתחם מחמיר יותר בתחתיתו. בהתחשב בנסיבות הייחודיות של מקרה זה ונוכח הליך השיקום המשמעותי אשר טרם הושלם, אינני סבור כי עמדתה העונשית של המאשימה במקרה זה מתיישבת עם האינטרס הציבורי. הרי ממה נפשך? באם יתמיד הנאשם וישתקם, יתגייס לצה"ל ויהפוך לאזרח מועיל מן השורה, יצא הנאשם נשכר וכך אף הציבור. באם ימעד וינטוש דרך זו ויחזור לדרך החתחתים שאפיינה אותו בעבר, יפר בכך אף צו מבחן אשר יושת עליו וניתן יהא לדרוש שוב בעניינו.

37. הטלת עונש מאסר, אף אם ירוצה בעבודות שירות, משמעותה ניתוק הנאשם מן התהליך השיקומי המשמעותי אותו עבר עד כה והטלתו (שוב) על כתפי החברה, כפי שהיה בעבר. בשל כך, לא מצאתי לנכון להפנותו שוב לראיון בפני הממונה על עבודות שירות לבדיקת כשירותו לעבודות.

38. סבורני כי יש לאפשר לנאשם למצות עד תום את ההליך השיקומי בו החל, לנצל את הזכות שנקרתה בדרכו להשתלב במכינה קדם צבאית היכולה לסייע לו אף להתגייס לצה"ל, על אף עברו הפלילי וכישלונותיו בעבר. אם לא נעתר לעתירת הנאשם, סנגורו ושירות המבחן למצות מסלול שיקומי זה ונגדע אותו בעודו באיבו, לבטח יגרע מן החברה אזרח חיובי התורם לחברה.

39. לא אפריז אם אומר כי אפשרות גיוסו של הנאשם לצה"ל, אשר עד לפני חודשים ספורים דומה היה כי הינה בלתי אפשרית, הפכה לאפשרות ריאלית וסבירה, בסיועם ותמיכתם של אנשי המכינה הקדם צבאית, ולכן אינני סבור כי נכון יהא לבטלה, אך בשל הצורך להרתיע את הנאשם לבל יבצע עבירות

דומות בעתיד. סבורני כי על אף ההסתייגויות העולות מתסקיר שירות המבחן בנוגע לנטילת אחריות מלאה על מעשיו, במעשיו לאורך זמן מוכיח הנאשם כי אכן הבין והפנים את חומרת מעשיו וכי הדרך בה נהג במקרה זה ובמקרים אחרים בעבר אינה דרך חיים נאותה.

40. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות. עם זאת, כפי שצוין בהרחבה הנאשם נרתם להליכי השיקום בסמוך לאחר שחרורו ממאסר קודם, ומאז הוא מתמיד בהליך והתנהלותו היא שונה.

41. באיזון בין השיקולים השונים הגעתי למסקנה כי נוכח המלצת שירות המבחן ומאמצי השיקום המשמעותיים מצד הנאשם, יש מקום להעניק מעמד בכורה לפן השיקומי. על כן ובשל מכלול הנסיבות לקולא שפורטו לעיל, יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולגזור עליו עונש צופה פני עתיד לצד של"צ וקנס כספי. החלטתי להימנע מהטלת פיצוי למתלוננים נוכח דברי הסנגור לפיהם מסמך סולחה נערך והועבר לעיון המאשימה.

42. **לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובהתחשב בכלל נסיבות העניין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שלא יעבור ויורשע בכל עבירת אלימות מסוג פשע.**

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שלא יעבור ויורשע בכל עבירת אלימות מסוג עוון או בגין עבירת איומים.**

ג. **קנס בסך 1,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורתו;**

הקנס ישולם ב - 2 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון תוך 30 יום מהיום ועד התשלום המלא בפועל. אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד.

ד. **אני מטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה של שנה מהיום, כאמור בתסקיר שירות המבחן.**

הנאשם יהיה בקשר עם שירות המבחן, ויפעל על פי הוראות שיינתנו לו מפעם לפעם על ידי שירות המבחן וייתייצב לשיחות ו/או לטיפולים כפי שיקבע.

הודע לנאשם כי במידה ויפר את צו המבחן, יוחזר עניינו לבית המשפט ובית המשפט יהיה רשאי לגזור כל עונש אשר ימצא לנכון.

הנאשם יהיה בקשר עם שירות המבחן, על פי קביעת שירות המבחן ועל פי תדירות שירות המבחן יקבע.

שירות המבחן יודיע לבית המשפט במידה שתהיה הפרה של צו המבחן, וכן בסיום תקופת המבחן.

ה. אני מורה כי הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) במכסה של 150 שעות למשך שנה, על פי תוכנית אשר תוגש לאישורו של בית המשפט תוך 45 ימים מגזר הדין.

הנאשם ימלא אחר ההוראות שיינתנו לו ע"י האחראי במקום או ע"י שירות המבחן.

תחילת השל"צ תוך 60 יום מהיום על פי קביעת שירות המבחן.

שירות המבחן ידווח לבית המשפט על ביצוע השל"צ ועל סיומו.

שירות המבחן רשאי לשנות את מקום ההשמה, באם מצא לנכון לעשות כן.

הובהר לנאשם כי באם לא יבצע את השל"צ כנדרש, יוחזר עניינו לבית המשפט אשר יהיה רשאי לדון מחדש, להרשיעו ולהטיל עליו כל עונש שימצא לנכון.

החלטה זו תועבר לשירות המבחן להכנת תוכנית של"צ מתאימה, אשר תועבר לאישור בית המשפט.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום י"א שבט תשע"ו, 21/01/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט